

Zbyněk Semerák (foto: Pavel Konečný)

9. 3. 1951 narozen v Šumperku

8. 7. 2003 zemřel v Šumperku

Výtvarný samouk. Do roku 1991 účast na přehlídkách AMO v Šumperku. V roce 1994 byl zařazen v české kolekci bratislavské přehlídky INSITA a v roce 1998 v souboru L'art brut v Galerii hlavního města Prahy. Zúčastnil se výstav Tschechischer Surrealismus und Art Brut zum Ende des Jahrtausendes, Vídeň, 2000 a Zrcadlo srdce, Galerie výtvarného umění Litoměřice, 2001

Samostatné výstavy, výběr:

Kresby, DH Olomouc, 3/1991

Kresby a obrazy, Galerie Caesar Olomouc, 4/1999

Malba a kresba, GJJ Šumperk, 12/2000

Tempery, GVVU Cheb, 1/2001

Cesty a sny, GVVU Litoměřice, 3–5/2004

Semerákův svět, Letohrádek zámku Velké Losiny, léto 2018

Je zastoupen v GVVU v Litoměřicích, v MU Olomouc, ve SNG v Bratislavě, ve VM v Šumperku a v soukromých sbírkách doma i v zahraničí.

Ariadné

ZBYNĚK SEMERÁK

VYSNĚNÝ SVĚT

9. 1. – 3. 2. 2019

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 9. LEDNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

28. 4. 1996

22. 4. 1989

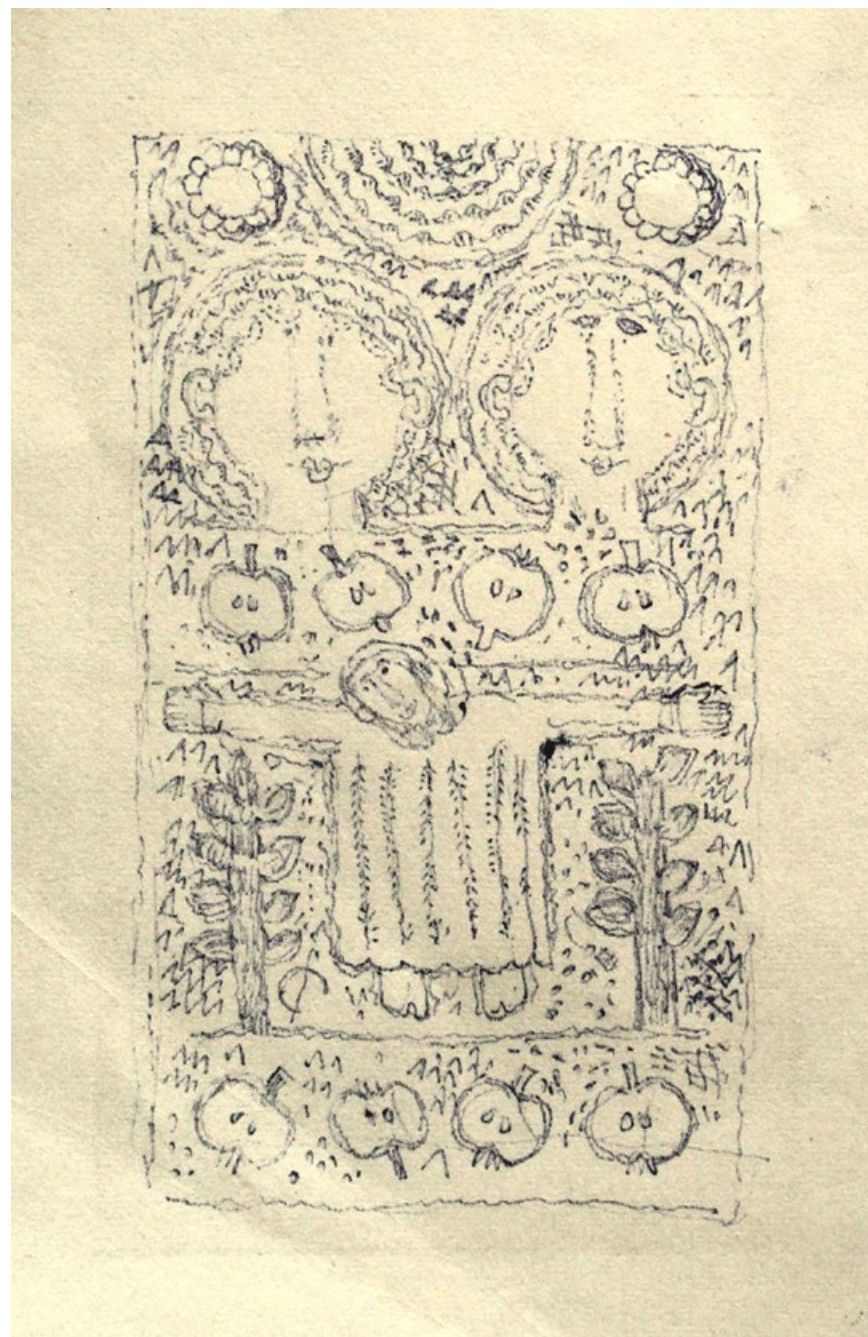
V životě bezbranný a mezi lidmi až bezradný, od nepaměti kreslil a maloval si svůj vlastní, vysněný svět. „Maminka říkala, že jsem se s tužičkou už narodil“, řekl nám, když jsme se v roce 2000 u něho doma probírali štosy jeho temper a kreseb, uložených v deskách, které už neunesl. Matka umřela a bylo nad jeho síly zvládnout i základní nezbytnosti. O rok později odešel do domova důchodců, kde v létě 2003 ve dvaapadesáti letech zemřel.

Zastihli jsme Zbyňka znovu ještě v mezidobí čekání v nemocnici. Kreslil tam tmavomodrou propiskou na poskládaný arch papíru drobné záznamy výšky kolem deseti centimetrů a půjčil nám jich pár spolu s obrazy na právě chystanou výstavu. Do galerie pak ale ani nevstoupil, nešel se nikdy podívat a jen se rozpačitě usmíval, když mu i sestry a doktoři výstavu chválili. Lidem se vyhýbal a jen málokdy s někým promluvil šeptem sotva pár slov. O to výmluvnější jsou jeho obrazy, hustě utkané z nejdrobnějších detailů, které by mohly být ve své nenápadnosti i samostatným a až monumentálním motivem.

Na stolku u okna s výhledem do proluky se stromy mezi bloky domů dennodenně maloval a prožíval tam příběhy z dávnověku, ale i ze současnosti - anebo spíš z časů rané techniky, té, co už dosloužila. Byly to snad nejčastěji lodě nebo vlaky. Ty především v jemných tužkových kresbách, na které později dobře neviděl a proto pak temperou v zářivě bílé s jasnými akordy slavnostní červeně maloval už v jednodušší a jednoznačnější formě. Své motivy čerpal z knih, nad kterými snil o tom, co mu život odepřel. Promítal se do nich a často je sám i ve svých malbách přítomný. Stromy, rostliny, zvířata a ptáci s ním domov sdíleli a jen mezi nimi svobodně žil plným životem.

Lednová výstava, za kterou vděčíme Pavlovi Konečnému, po osmnácti letech v galerii Zbyňkova druhá, je tichou vzpomínkou, ale i připomínkou, že Zbyněk nedělitelně k Šumperku patří.

Miroslav Koval

Bez názvu, 2000, propiska, papír, kresba 10,5 x 6 cm